

Uczeń chory na cukrzycę

Cukrzyca- III grupa dyspanseryjna- przewlekłe zaburzenia odżywiania i stany niedoborowe.

Dziecko chore na cukrzycę, jeśli jest dobrze leczone, może prowadzić normalny tryb życia, brać udział w zajęciach szkolnych, lekcjach wychowania fizycznego, uprawiać sport.

Aby uczeń- diabetyk mógł bezpiecznie czuć się w szkole, wystarczy:

- zapoznać nauczycieli z jego chorobą, postępowaniem w przypadku podwyższonego lub obniżonego poziomu cukru
- przeprowadzić szkolenie nauczycieli z udziałem chorego (prezentacja urządzeń)
- stworzyć warunki do zrobienia badania poziomu cukru i spożycia posiłku
- zaznajomić wszystkich pracowników szkoły, mogących mieć kontakt z uczniem, z miejscem przechowywania zestawu glukagonu (do wykorzystania w niedocukrzeniu)

Złe samopoczucie dziecka chorego na cukrzycę może być wywołane przez:

a) **hipoglikemię** (niedocukrzenie) spowodowane nie spożyciem o właściwej porze posiłku, zwiększoną aktywnością fizyczną bez uprzedniego przygotowania.

Objawy: osłabienie, bladość skóry i nadmierne pocenie się, drżenie rąk i nóg, bóle i zawroty głowy, uczucie głodu, zaburzenia widzenia, trudności w wykonywaniu precyzyjnych czynności, zaburzenia pamięci, zmiana nastroju; nadmierna agresja, złość, histeria, płaczliwość; może wystąpić utrata przytomności.

Postępowanie: **podać do picia słodki płyn**, a jeżeli po 10 minutach objawy nie ustępują, zapewnić pomoc lekarską lub pielęgniarki. **Nie wolno podawać czekolady ani innych produktów zawierających tłuszcze.**

Jeżeli dziecko traci przytomność należy wezwać pomoc medyczną i powiadomić rodziców.

Przy zagrożeniu odpowiednio szybkiego przybycia pomocy medycznej należy podać glukagon.

b) **hiperglikemię** (zbyt wysoki poziom glukozy we krwi)

Objawy: wzmożone pragnienie, częste oddawanie moczu, senność, ból głowy lub brzucha.

Postępowanie: należy oddać dziecko pod opiekę rodziców.

W toku lekcji należy uwzględnić stany złego samopoczucia i obniżenie sprawności intelektualnej spowodowane wahaniami poziomu cukru we krwi.

Poza okresem pogorszenia stanu zdrowia i powikłaniami, które mogą się pojawić, uczeń powinien być traktowany tak samo jak reszta dzieci; wyjątek: możliwość spożycia posiłku w czasie lekcji i korzystania z toalety.

Ćwiczenia fizyczne- po posiłku; niewskazane są ćwiczenia wymagające dużego, statycznego wysiłku, ciągłej uwagi.

Niebezpieczne są samotne wędrówki i wycieczki rowerowe; dziecko powinno być w towarzystwie drugiej osoby, która umiałaby mu pomóc w niedocukrzeniu.

Uczeń powinien brać czynny udział w życiu klasy (dyskoteki, wyjazdy, wieczorki itp.).

Egzaminy i wszystkie inne sytuacje wywołujące stres mogą spowodować niedocukrzenie, a co za tym idzie: osłabienie funkcji fizycznych i psychicznych organizmu- ważna jest wówczas możliwość zjedzenia.

Podsumowanie:

1. Należy przekonać chorego o konieczności nie ukrywania choroby.
2. Nauczyciel musi poznać i zrozumieć problemy związane z cukrzycą oraz uzgodnić zasady postępowania, aby dziecko czuło się bezpiecznie, ustalić sposób poinformowania otoczenia, aby nie naruszać godności osobistej ucznia, ale też, aby czynności związane z chorobą nie wzbudzały niezdrowej sensacji i przykrych uwag.
3. W szkole, w dostępnym nauczycielom miejscu, można umieścić plakat zapoznający z objawami niedocukrzenia, coś słodkiego, przypominający o miejscu przechowywania glukagonu i możliwości kontaktu z rodzicami, z lekarzem prowadzącym.
4. Dzieci same dbają o swoje zdrowie, aby nie dopuścić do nagłego pogorszenia- one same nie chcą się wyróżniać, chcą być traktowane normalnie.

Najważniejsze jest więc:

- właściwa atmosfera, pełna zrozumienia i akceptacji, sprzyjająca prawidłowemu kształtowaniu postaw i zachowań chorego i jego otoczenia
- wspomaganie rozwoju, zainteresowań, podtrzymywanie aktywności
- zadbanie o integrację ucznia z klasą
- nie wyróżnianie ucznia i nie przejawianie nadopiekuńczości.

Opracowała:
Izabela Niedźwiedzka
nauczyciel SP nr 3
w Lubsku